

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.๒๕๔๘ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ในการประชุม ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๐ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๒. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔. ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หรือระเบียบปฏิบัติ ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาการตีความหรือการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัย

ข้อปฏิบัติอื่นๆ ที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับฉบับนี้ ให้ยึดถือปฏิบัติตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕. ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“คณะ” หมายความว่า คณะหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ที่ดำเนินการสอนหลักสูตรสูงกว่าระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“บัณฑิตวิทยาลัย” หมายความว่า บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ที่หลักสูตรหรือสาขาวิชาสังกัด ซึ่งหมายความถึงบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งคณบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าของคณะหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย” หมายความว่า คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร นครินทร์

“คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ” หมายความว่า คณะกรรมการประจำบัณฑิตศึกษาประจำคณะ หรือวิทยาลัยในมหาวิทยาลัยนเรศวร นครินทร์

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารหลักสูตรต่างๆ ภายในคณะหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้ทำหน้าที่บริหารจัดการหลักสูตร

หมวด ๒ การจัดการศึกษา

ข้อ ๖. ระบบการจัดการศึกษา มีดังนี้

- ๖.๑ การศึกษาในมหาวิทยาลัยใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค โดยในหนึ่งปีการศึกษา แบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ และภาคฤดูร้อน
- ๖.๒ การศึกษาภาคปกติแต่ละภาคการศึกษามีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์
- ๖.๓ การศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลา โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ
- ๖.๔ การศึกษาในหลักสูตรสูงกว่าระดับปริญญาตรี ที่จัดสอนในมหาวิทยาลัยแบ่งออกเป็นรายวิชา ปริมาณเนื้อหาของแต่ละรายวิชาให้เป็นไปตามหลักสูตร

ข้อ ๗. การจัดการศึกษาใช้ระบบหน่วยกิต ซึ่งหน่วยกิต หมายถึง หน่วยที่ แสดงปริมาณการศึกษาของแต่ละรายวิชา โดยมีหลักการในการกำหนดจำนวนหน่วยกิต ดังนี้

- ๗.๑ รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต
- ๗.๒ รายวิชาภาคปฏิบัติที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต
- ๗.๓ การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต
- ๗.๔ การทำโครงการ หรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาในโครงการหรือกิจกรรมนั้นไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต
- ๗.๕ การค้นคว้าอิสระ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต
- ๗.๖ วิทยานิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

ข้อ ๘. ให้มีรหัสประจำรายวิชาของแต่ละรายวิชาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๙. หลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐. หลักสูตรการศึกษา มี ๔ ระดับ คือ

- ๑๐.๑ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต มีจำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๑๐.๒ ระดับปริญญาโท มีจำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

๑๐.๒.๑ แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยการทำวิทยานิพนธ์ การศึกษาตามแผน ก มี ๒ แบบ คือ

- (๑) แบบ ก ๑ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต อาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- (๒) แบบ ก ๒ ทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และต้องศึกษารายวิชาอีก ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

๑๐.๒.๒ แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชา ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

หลักสูตรใดที่มีทั้งแผน ก และ ข นักศึกษาสามารถเปลี่ยนแผนได้ตามหลักเกณฑ์ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๑๐.๓ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง คือหลังปริญญาโท มีจำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๑๐.๔ ระดับปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ คือ

๑๐.๔.๑ แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ทั้งนี้อาจมีการกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้น โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีจำนวนหน่วยกิต ดังนี้

(๑) ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

(๒) ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

ทั้งนี้การทำวิทยานิพนธ์ตาม (๑) และ (๒) ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน

๑๐.๔.๒ แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และมีการศึกษารายวิชาเพิ่มเติม โดยมีจำนวนหน่วยกิต ดังนี้

(๑) ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี ต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท ต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้การทำวิทยานิพนธ์ตาม (๑) และ (๒) ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน

- ข้อ ๑๑. ระยะเวลาการศึกษา ของหลักสูตรในแต่ละระดับ มีหลักเกณฑ์ ดังนี้
- ๑๑.๑ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ต้องศึกษาให้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๓ ปีการศึกษานับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
 - ๑๑.๒ ระดับปริญญาโท ต้องศึกษาให้ สำเร็จตามหลักสูตรภายในระยะเวลาไม่เกิน ๕ ปีการศึกษานับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
 - ๑๑.๓ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องศึกษาให้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๓ ปีการศึกษานับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
 - ๑๑.๔ ระดับปริญญาเอก มีหลักเกณฑ์ดังนี้
 - ๑๑.๔.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี ต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตร ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๘ ปีการศึกษานับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
 - ๑๑.๔.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท ต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตร ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๖ ปีการศึกษานับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
 - ๑๑.๔.๓ ในกรณีที่ใช้ระยะเวลาศึกษาครบรายวิชาตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ แล้ว แต่ยังไม่สำเร็จการศึกษาเนื่องจากผลการตอบรับการลง ตีพิมพ์บทความวิจัยบทความสุดท้าย ในการขอสำเร็จการศึกษา สามารถขอขยายเวลาการศึกษาได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษาปกติ และ ให้ขยายเวลาการศึกษาได้ไม่เกิน ๔ ภาคการศึกษาปกติ โดยต้องได้รับ การอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ

หมวด ๓

อาจารย์บัณฑิตศึกษา

ข้อ ๑๒. อาจารย์บัณฑิตศึกษามี ๒ ประเภท

- ๑๒.๑ อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำ หมายถึง ผู้ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ ประจำของมหาวิทยาลัย
- ๑๒.๒ อาจารย์บัณฑิตศึกษาพิเศษ หมายถึง ผู้ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอก หรือกรณีอาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำเกษียณอายุราชการ หรือ ลาออก จะได้รับการปรับสถานภาพเป็นอาจารย์บัณฑิตศึกษาพิเศษ โดย อัตโนมติและทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่อยู่ ภายใต้อการดูแลก่อนวันเกษียณอายุราชการหรือก่อนวันที่ลาออก ไปจนกว่า นักศึกษาที่อยู่ในความดูแลจะสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๑๓. อาจารย์บัณฑิตศึกษามีหน้าที่สอน สอบวิทยานิพนธ์ หรือเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยทำการวัดผลการศึกษาตามวันและเวลาที่กำหนด ไว้ในตารางสอน สอบ และต้องส่งผลการศึกษาของวิชาที่ทำหน้าที่สอนหรือทำหน้าที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระภายใน ภาคการศึกษาที่ทำการสอนหรือทำหน้าที่ควบคุมวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๑๔. ให้คณะ หรือหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยเรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ส่งประวัติและผลงานของผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วน เสนอให้เป็นอาจารย์บัณฑิตศึกษา โดยผ่านการกลั่นกรอง จากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ เสนอให้มหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้ง

ข้อ ๑๕. อาจารย์ที่ปรึกษา มี ๒ ประเภท คือ

๑๕.๑ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ หมายถึง อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำที่ให้คำปรึกษา และคำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไป ซึ่งการจัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษา วิชาการให้อยู่ในดุลยพินิจของส่วนงานวิชาการ

๑๕.๒ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ

๑๕.๒.๑ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรือการค้นคว้าอิสระหลัก หมายถึง อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำ มีหน้าที่ให้คำปรึกษา และคำแนะนำ เกี่ยวกับการศึกษาและการทำวิทยานิพนธ์หรือค้นคว้าอิสระ

๑๕.๒.๒ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมหรือการค้นคว้าอิสระร่วม หรือ อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำหรืออาจารย์บัณฑิตศึกษาพิเศษ มีหน้าที่ร่วมให้คำปรึกษา และคำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาและการ ทำวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๑๖. ภาระงานของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์หลักหรือการค้นคว้าอิสระหลัก

๑๖.๑ อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำ ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกได้ไม่เกิน ๕ คน หากหลักสูตรใดมี อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า ๕ คน ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑๐ คน

๑๖.๒ อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำ ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ หลักของนักศึกษาปริญญาโทได้ไม่เกิน ๑๕ คน

หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งวิทยานิพนธ์หลักและการค้นคว้าอิสระหลัก ให้คิดสัดส่วนจำนวน นักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ ๑ คน เทียบได้กับจำนวนนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ ๓ คน ทั้งนี้ให้นับรวมนักศึกษา ทั้งหมดที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาในเวลาเดียวกัน

ข้อ ๑๗. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระในแต่ละหลักสูตรการศึกษา จะต้อง เป็นอาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำหรืออาจารย์บัณฑิตศึกษาพิเศษในกรณีที่เป็นโครงการความร่วมมือระหว่าง มหาวิทยาลัยกับหน่วยงานภายนอก และมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้โดยการเสนอของคณะกรรมการ บริหารหลักสูตร ดังนี้

๑๗.๑ หลักสูตรปริญญาโท

๑๗.๑.๑ เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีประสบการณ์ในการทำวิจัยเพิ่มเติมที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา อย่างน้อย ๑ เรื่อง หรือ

๑๗.๑.๒ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ใน สาขาวิชานั้น หรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและมีประสบการณ์ในการทำวิจัยหลังจากดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ อย่างน้อย ๑ เรื่อง

๑๗.๒ หลักสูตรปริญญาเอก

๑๗.๒.๑ เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา อย่างน้อย ๒ เรื่อง หรือ

๑๗.๒.๒ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีประสบการณ์ในการทำวิจัยหลังจากดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ อย่างน้อย ๒ เรื่อง

ข้อ ๑๘. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมหรือการค้นคว้าอิสระร่วม (ถ้ามี) ในแต่ละหลักสูตรการศึกษาจะต้องเป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๑๗.๑ และข้อ ๑๗.๒ ทั้งนี้ โดยผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและเสนอมหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้ง

ข้อ ๑๙. อาจารย์บัณฑิตศึกษา ที่ทำหน้าที่สอับวิทยานิพนธ์ ในแต่ละหลักสูตรการศึกษาจะต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำ และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทั้งนี้โดยผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ดังนี้

๑๙.๑ หลักสูตรปริญญาโท

๑๙.๑.๑ อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำ ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้น หรือสาขาที่สัมพันธ์กัน หรือ

(๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ สาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน มาไม่น้อยกว่า ๒ ปี

๑๙.๑.๒ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือ

(๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน มาไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือ

(๓) เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ โดยมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๓.๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีประสบการณ์ด้านการสอน หรือ ประสบการณ์ด้านวิชาชีพ มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือ

(๓.๒) เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาวิชานั้นๆ โดยคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑๙.๒ หลักสูตรปริญญาเอก

๑๙.๒.๑ อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำหรืออาจารย์บัณฑิตศึกษาพิเศษ จะต้องมีความรู้คุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- (๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญาอย่างน้อย ๒ เรื่อง หรือ
- (๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและมีประสบการณ์ในการทำวิจัยหลังจากดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ อย่างน้อย ๒ เรื่อง

๑๙.๒.๒ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- (๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน มาไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือ
- (๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันมาไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือ
- (๓) เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ โดยมีคุณสมบัติ ใดๆ หนึ่ง ดังนี้
 - (๓.๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีประสบการณ์ด้านการสอน หรือประสบการณ์ด้านการวิจัย หรือประสบการณ์ด้านวิชาชีพ มาไม่น้อยกว่า ๔ ปี หรือ
 - (๓.๒) เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาวิชานั้นๆ โดยคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๒๐. อาจารย์บัณฑิตที่ทำหน้าที่สอน ในแต่ละหลักสูตรการศึกษาต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้โดยผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ดังนี้

๒๐.๑ หลักสูตรปริญญาโท อาจารย์ผู้สอนต้องเป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

๒๐.๑.๑ เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือ

๒๐.๑.๒ เป็นผู้ได้รับปริญญาโทในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือ

๒๐.๑.๓ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือ

๒๐.๑.๔ เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ โดยมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีประสบการณ์ด้านการสอน หรือประสบการณ์ด้านการวิจัยหรือประสบการณ์ด้านวิชาชีพ มาไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือ

(๒) เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาวิชานั้นๆ โดยคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ทั้งนี้ผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๒๐.๑.๑ ข้อ ๒๐.๑.๒ และ๒๐.๑.๓ ต้องมี
ประสบการณ์ด้านการสอน และการวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับ
ปริญญา

๒๐.๒ หลักสูตรปริญญาเอก อาจารย์ผู้สอนต้องเป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ
ภายนอก มีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

๒๐.๒.๑ เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน
หรือ

๒๐.๒.๒ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ใน
สาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือ

๒๐.๒.๓ เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ในกรณีไม่สังกัดสถาบันอุดมศึกษา โดยมี
คุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์
กันและมีประสบการณ์ด้านการสอน หรือประสบการณ์ด้านการ
วิจัย หรือประสบการณ์ด้านวิชาชีพ มาไม่น้อยกว่า ๔ ปี หรือ

(๒) เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาวิชานั้นๆ โดยคุณสมบัติของ
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของประกาศกระทรวง
ศึกษาธิการเรื่องแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ทั้งนี้ผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๒๐.๒.๑ ข้อ ๒๐.๒.๒ และ๒๐.๒.๓ ต้องมี
ประสบการณ์ด้านการสอน และการวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับ
ปริญญา

๒๐.๓ หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และหลักสูตรระดับประกาศนียบัตร
บัณฑิตชั้นสูง คุณสมบัติของอาจารย์บัณฑิตที่ทำหน้าที่สอนให้เป็นไปตามข้อ
๒๐.๑ หรือข้อ ๒๐.๒ โดยอนุโลม แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

การรับเข้าเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๑. คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษา

๒๑.๑ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ผู้สมัครจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญา
ตรี หรือเทียบเท่า หรือกำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตร
ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และมีคุณสมบัติอย่างอื่นตามที่กำหนดไว้ใน
หลักสูตร

๒๑.๒ ระดับปริญญาโท ผู้สมัครจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
หรือกำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตรระดับปริญญาตรีหรือ
เทียบเท่า และมีคุณสมบัติอย่างอื่นตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๒๑.๓ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ผู้สมัครจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับ
ปริญญาโท หรือกำลังศึกษา อยู่ในภาคการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตรระดับ
ปริญญาโท และมีคุณสมบัติอย่างอื่นตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๒๑.๔ ระดับปริญญาเอก ผู้สมัครจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีเกียรตินิยมและมีคุณสมบัติอย่างอื่นตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๒๑.๕ ไม่เป็นผู้ที่ถูกให้ออกจากสถาบันอุดมศึกษาใดๆ มาแล้ว เนื่องจากความประพฤติไม่เหมาะสม หรือกระทำความผิดต่างๆ

๒๑.๖ ไม่เป็นผู้ที่ถูกลงโทษเนื่องจากกระทำ หรือมีส่วนร่วมกระทำทุจริตในการสอบทุกประเภท

๒๑.๗ คุณสมบัติอื่นๆ เพิ่มเติมให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๒. จำนวนที่จะรับเข้าศึกษาให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด ส่วนการสมัคร และการคัดเลือกให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๓. การรับเข้าศึกษาจะต้องผ่านการคัดเลือกตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๔. ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา มีสิทธิเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ได้มากกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันหรือต่อเนื่องกัน โดยมีสิทธิได้รับปริญญาบัตรภายใต้เงื่อนไข ดังนี้

๒๔.๑ เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยในหลักสูตรต่างระดับโดยเป็นการศึกษาต่อเนื่องกัน

๒๔.๒ เข้าศึกษาหลักสูตรในมหาวิทยาลัยและหลักสูตรสถาบันการศึกษาอื่นๆ

๒๔.๓ เข้าศึกษาในหลักสูตรหนึ่งหลักสูตรใดในมหาวิทยาลัยสำเร็จแล้ว และโอนรายวิชาเข้าศึกษาอีกหลักสูตรหนึ่งในมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับนี้และประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวดที่ ๕

การรายงานตัวเข้าเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๕. การรายงานตัวเข้าเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

ผู้ผ่านการคัดเลือกและได้รับการประกาศชื่อให้เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในหลักสูตรต่างๆ และมีคุณสมบัติการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยตามข้อ ๒๑ จะต้องรายงานตัว เพื่อเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัย ตามวัน เวลา ที่ประกาศในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิธีการรายงานตัวให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๒๖. ในกรณีที่ผู้ผ่านการคัดเลือก ไม่สามารถรายงานตัวเป็นนักศึกษาตามวัน เวลา ที่มหาวิทยาลัยกำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์ เว้นแต่ว่าได้แจ้งเหตุความจำเป็นให้มหาวิทยาลัยทราบเป็นลายลักษณ์อักษร และต้องมารายงานตัวภายใน ๒ สัปดาห์ นับตั้งแต่วันที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้มารายงานตัว หรือในโอกาสแรกที่นักศึกษาสามารถติดต่อกับมหาวิทยาลัยได้ โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๒๗. นักศึกษามี ๒ สถานภาพ ดังนี้

๒๗.๑ นักศึกษาสามัญ หมายถึง ผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับเข้าศึกษาโดยมิต้องทดลองเรียน หรือทดลองวิจัย

๒๗.๒ นักศึกษาทดลองเรียน หรือทดลองวิจัย หมายถึง ผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับเข้าทดลองเรียน หรือทดลองวิจัย และเมื่อปฏิบัติได้ตามเงื่อนไขในประกาศของมหาวิทยาลัยตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรครบถ้วนแล้ว จึงจะมีสิทธิ์ขอปรับสภาพเป็นนักศึกษาสามัญได้

นักศึกษาดทดลองเรียนหรือทดลองวิจัย จะต้องสอบผ่านรายวิชาหรือปฏิบัติ

ตามเงื่อนไขอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา และหากนักศึกษาทดลองเรียนไม่สามารถปรับสภาพเป็นนักศึกษาสามัญได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้พ้นสภาพนักศึกษาทดลองเรียน หรือนักศึกษาทดลองวิจัย

หมวด ๖

การลงทะเบียนวิชาเรียน

- ข้อ ๒๘. การลงทะเบียนวิชาเรียน มีหลักเกณฑ์ และวิธีการปฏิบัติ ดังนี้
- ๒๘.๑ นักศึกษาต้องลงทะเบียนวิชาเรียน และชำระเงินทุกประเภทให้ครบถ้วนตามวัน เวลา และสถานที่ ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
 - ๒๘.๒ ในภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาผู้ที่ไม่มาลงทะเบียนเรียนและชำระเงินตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จะต้องมาดำเนินการในระยะเวลาการลงทะเบียนเรียนล่าช้า และต้องชำระค่าปรับตามอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้การนับวันให้ถือวันทำการเป็นเกณฑ์ หากนักศึกษาไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาของการลงทะเบียนเรียนล่าช้า นักศึกษาจะต้องลาพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้น ให้เสร็จสิ้นภายใน ๒ สัปดาห์ หลังจากสิ้นสุดระยะเวลาการลงทะเบียนล่าช้า และชำระค่าธรรมเนียมการลาพักการศึกษา มิฉะนั้นจะพ้นสภาพนักศึกษา
 - ๒๘.๓ ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนตามหลักสูตร ได้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต
 - ๒๘.๔ ในการศึกษาภาคฤดูร้อน นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนวิชาเรียนได้ไม่เกิน ๙ หน่วยกิต
 - ๒๘.๕ การลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชา นักศึกษาปฏิบัติ ดังนี้
 - ๒๘.๕.๑ นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า C+ หรือ ได้ U ในวิชาใดวิชาหนึ่ง จะต้องเรียนซ้ำในวิชานั้น เว้นแต่วิชานั้นจะไม่มีเปิดสอนอีกแล้ว ให้เลือกเรียนวิชาอื่นที่เทียบเคียงกันได้กับวิชานั้นในหลักสูตรนั้นๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ยกเว้นวิชาเลือกให้เรียนซ้ำในวิชาเดิมหรือวิชาเลือกอื่นก็ได้
 - ๒๘.๕.๒ วิชาใดที่นักศึกษาได้ค่าระดับคะแนนต่ำกว่า C+ หรือได้ U หากมีการลงทะเบียนเรียนซ้ำให้นับหน่วยกิตของวิชานั้นเพิ่มเข้าไปด้วย และผลการศึกษาให้นำไปใช้ในการคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA)

ข้อ ๒๙. การลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่างๆ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของรายวิชาในแต่ละหลักสูตร และชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีต้องแจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า

ข้อ ๓๐. การลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนักศึกษา

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนครบรายวิชา แต่ยังคงค้างงานการค้นคว้าทดลองหรือวิทยานิพนธ์ จะต้องลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนักศึกษาพร้อมทั้งชำระค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษา

หมวด ๗

การเพิ่ม เปลี่ยน และถอนรายวิชา

ข้อ ๓๑. การเพิ่ม เปลี่ยน และถอนรายวิชา ให้เป็นไปตามกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๓๒. การเพิ่ม เปลี่ยน และถอนรายวิชา จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาตามกรณี ดังนี้

๓๒.๑ กรณีนักศึกษาที่ไม่ได้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ

๓๒.๒ กรณีนักศึกษายู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๓๓. การขอเพิ่มรายวิชาให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

๓๓.๑ การขอเพิ่มรายวิชาในภาคการศึกษาปกติ และภาคฤดูร้อน ให้นักศึกษาขอเพิ่มได้โดยไม่เกินจำนวนหน่วยกิตรวมที่ระบุไว้ในข้อ ๒๘.๓ และข้อ ๒๘.๔ ตามลำดับ และนักศึกษาจะต้องชำระค่าลงทะเบียนเรียนตามจำนวนหน่วยกิตที่เพิ่มด้วย

๓๓.๒ การคิดค่าธรรมเนียมเฉลี่ยให้คิดหน่วยกิตของรายวิชาที่เพิ่มใหม่ด้วย

ข้อ ๓๔. การขอเปลี่ยนรายวิชาให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

๓๔.๑ การขอเปลี่ยนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติ และภาคฤดูร้อน จะต้องไม่ส่งผลให้ขัดต่อข้อ ๒๘.๓ และข้อ ๒๘.๔ ตามลำดับ

๓๔.๒ การขอเปลี่ยนรายวิชาหนึ่งวิชาใดที่มีจำนวนหน่วยกิตเท่ากับรายวิชาที่ขอเปลี่ยน นักศึกษาไม่ต้องชำระเงินค่าลงทะเบียนเรียนอีก ทั้งนี้ ให้ดำเนินการขอเปลี่ยนรายวิชาภายในระยะเวลา ๒ สัปดาห์ นับตั้งแต่เปิดภาคการศึกษา

๓๔.๓ การขอเปลี่ยนรายวิชาหนึ่งรายวิชาใดที่มีจำนวนหน่วยกิตมากกว่ารายวิชาที่ขอเปลี่ยน นักศึกษาจะต้องชำระเงินค่าลงทะเบียนเรียนเพิ่มเติมตามจำนวนหน่วยกิตที่เพิ่มขึ้น

๓๔.๔ การขอเปลี่ยนรายวิชาหนึ่งรายวิชาใดที่มีจำนวนหน่วยกิตน้อยกว่ารายวิชาที่ขอเปลี่ยน นักศึกษาจะไม่ได้รับเงินค่าลงทะเบียนเรียนที่เป็นส่วนต่างคืนจากมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๕. การขอถอนรายวิชาให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

๓๕.๑ เมื่อนักศึกษาขอถอนรายวิชาให้ดำเนินการตามกำหนดที่ประกาศไว้ในปฏิทินการศึกษา โดยจะไม่ได้รับเงินคืนไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

๓๕.๒ ในการคิดค่าธรรมเนียมเฉลี่ยจะไม่นำหน่วยกิตของรายวิชาที่ถอนไปรวมด้วย

หมวด ๘ การโอนหน่วยกิต

ข้อ ๓๖. การรับและเทียบโอนหน่วยกิตของนักศึกษาสามัญจะเทียบโอนได้เฉพาะการศึกษา รายวิชาเท่านั้น โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร โดยหน่วยกิตที่ขอเทียบโอนมา จากสาขาวิชาหรือภาควิชาของคณะต่างๆ หรือจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอื่นๆ ให้เทียบโอนได้เฉพาะ รายวิชาที่เรียนมาแล้วไม่เกิน ๕ ปี และในแต่ละรายวิชาที่ขอเทียบโอนมานั้นต้องได้ค่าระดับคะแนนไม่ต่ำกว่า B หรือ ๓.๐๐ และเทียบโอนได้ไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ทั้งนี้ไม่นับรวมวิชา วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๓๗. ห้ามมิให้เทียบโอนหน่วยกิตในหลักสูตรต่างระดับ

ข้อ ๓๘. การเทียบโอนหน่วยกิตจะต้องมีการลงทะเบียนและชำระเงินตามระเบียบของ มหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๙. รายวิชาที่เทียบโอนดังกล่าวนี้ให้นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมด้วย หากกรณี เทียบโอนหน่วยกิต จากรายวิชาของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอื่น ไม่ให้นำมาคิดระดับคะแนนเฉลี่ย

หมวด ๙ การศึกษาแบบร่วมเรียน

ข้อ ๔๐. การศึกษาแบบร่วมเรียน เป็นการศึกษาของนักศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้

ข้อ ๔๑. ในแต่ละภาคการศึกษา นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนวิชาแบบร่วมเรียนได้ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต โดยไม่นำหน่วยกิตมารวมในหลักสูตร

ข้อ ๔๒. การลงทะเบียนวิชาเรียนแบบร่วมเรียน การเพิ่ม เปลี่ยน และถอนรายวิชา ให้ถือปฏิบัติ ตามหมวด ๖ และหมวด ๗ ของข้อบังคับนี้

ข้อ ๔๓. การวัดผลรายวิชาลงทะเบียนวิชาเรียนแบบร่วมเรียน ให้ทำการวัดผลโดยใช้ค่าระดับ คะแนนเป็น S หรือ U และจะไม่นำหน่วยกิตมารวมกับหน่วยกิตในหลักสูตร และผลการศึกษาจะไม่ปรากฏใน ใบรายงานผลการศึกษา แต่มหาวิทยาลัยจะออกใบรับรองผลการศึกษาให้

หมวด ๑๐ การวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๔๔. การวัดผลการศึกษา

๔๔.๑ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตร เป็นผู้ดำเนินการประกาศผลการศึกษา ประจำภาค

๔๔.๒ วิธีการวัดผลการศึกษาอาจกระทำได้ โดยการสอบปลายภาคเมื่อสิ้นภาค การศึกษา การสอบกลางภาคการศึกษา การทดสอบระหว่างภาคการศึกษา การทำรายงานจากการอ่านและค้นคว้าเอง การเขียนวิทยานิพนธ์ การเข้าร่วม อภิปรายในชั้นเรียน หรือใช้ทุกวิธีการดังกล่าวรวมกัน

๔๔.๓ ให้ใช้ระบบหน่วยกิตเป็นหลักในการวัดผลการศึกษา รายวิชา ในการคิดค่าระดับ คะแนนเฉลี่ยในรายวิชาให้เทียบค่าตัวอักษรเป็นแต้ม ดังนี้

ค่าระดับคะแนน	แต้ม	ผลการศึกษา
A	๔.๐๐	ดีเลิศ (Excellent)
B+	๓.๕๐	ดีมาก (Very Good)
B	๓.๐๐	ดี (Good)
C+	๒.๕๐	ดีพอใช้ (Fairly Good)
C	๒.๐๐	พอใช้ (Fair)
D+	๑.๕๐	อ่อน (Poor)
D	๑.๐๐	อ่อนมาก (Very Poor)
F	๐	ตก (Failed)
W	-	ขอถอนวิชาเรียน (Withdrawal)
Fa	๐	ตกเนื่องจากเวลาเรียนไม่พอ (Failed, Insufficient attendance)
I	-	ไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
P	-	ก้าวหน้า (Progress)
IP	-	ไม่ก้าวหน้า (In progress)
S	-	พอใจ (Satisfactory)
U	-	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)

๔๔.๔ นักศึกษาที่ได้ผลการศึกษาไม่สมบูรณ์ (ค่าระดับคะแนน I) ในวิชาใดยกเว้นวิทยานิพนธ์หรือรายวิชาการค้นคว้าอิสระวิชาสุดท้าย ต้องดำเนินการตามข้อกำหนดการศึกษานั้นๆ จนได้คะแนนสมบูรณ์ไม่เกิน ๒ สัปดาห์หลังเปิดภาคการศึกษาถัดไป หากเกินระยะเวลาที่กำหนดให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประสานกองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และประสานอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา ในการพิจารณาให้ผลการศึกษาดก (ค่าระดับคะแนน F)

ข้อ ๔๕. การสอบปลายภาคการศึกษา ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๔๕.๑ การสอบ ให้ถือตามวัน เวลา และสถานที่ที่ปรากฏในตารางสอบ

๔๕.๒ เหตุสุดวิสัยที่ไม่สามารถเข้าสอบได้ให้ถือเฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

๔๕.๒.๑ ป่วย ต้องมีใบรับรองแพทย์จากโรงพยาบาลของรัฐบาล หรือของเอกชน ซึ่งแพทย์วินิจฉัยว่าไม่สามารถมาสอบได้

๔๕.๒.๒ อุบัติเหตุ ให้มีหลักฐานรับรองเพื่อประกอบการพิจารณา

๔๕.๒.๓ อุปสมบทหน้าไฟ

๔๕.๒.๔ เหตุสุดวิสัยอื่นๆ นอกเหนือจากข้อ ๔๕.๒.๑ ข้อ ๔๕.๒.๒ และข้อ ๔๕.๒.๓ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรในการพิจารณา

เหตุสุดวิสัยข้างต้น ให้นักศึกษาหรือตัวแทนแสดงหลักฐานพร้อมชี้แจงเหตุผลอันสมควรต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ภายใน ๒ สัปดาห์ นับตั้งแต่วันที่สอบที่ปรากฏตามตารางสอบ เพื่อขออนุมัติต่อกรรมการบริหารหลักสูตร ให้พิจารณาให้ค่าระดับคะแนน W สำหรับรายวิชานั้น หากมิได้รับการอนุมัติให้ถือว่าส่วนที่ขาดสอบนั้นได้คะแนนเป็นศูนย์ และให้อาจารย์ผู้สอนให้ค่าระดับคะแนนตามคะแนนระหว่างภาคการศึกษา

๔๕.๓ นักศึกษาซึ่งทุจริตในการสอบโดยมีหลักฐานชัดเจน ทั้งสอบกลางภาคการศึกษา และสอบปลายภาคการศึกษา จะไม่ได้รับการพิจารณาผลการศึกษาในภาค การศึกษาที่นักศึกษากระทำทุจริตนั้น

ข้อ ๔๖. การคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ย

๔๖.๑ การคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ย จะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาค ในการ คำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้ดำเนินการดังนี้ ให้กระทำโดยคุณ หน่วยงานิตด้วยแต้มของค่าระดับคะแนนเป็นรายวิชาแล้วรวมกัน จากนั้นจึงหาร ด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมทุกวิชา ยกเว้น วิชาวิทยานิพนธ์ วิชาแบบร่วมเรียน และวิชาที่ได้ค่าระดับคะแนน S หรือ U ทั้งนี้ให้มีทศนิยมสองตำแหน่งโดยไม่มี การปัดเศษ

๔๖.๒ ให้คิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๔๖.๒.๑ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา (Grade Point Average of Semester = GPS) คือ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยที่คิดเฉพาะวิชาที่ เรียนในภาคการศึกษานั้น

๔๖.๒.๒ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Total Grade Point Average = GPA) คือ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยที่คิดจากวิชาที่เรียน เริ่มตั้งแต่ภาค การศึกษาที่เข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน)

๔๖.๓ การคิดคะแนนเฉลี่ยสะสม เพื่อสำเร็จการศึกษาให้คิดเฉพาะจำนวนหน่วยกิตใน วิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข้อ ๔๗. การภาคทัณฑ์ นักศึกษาซึ่งได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ ต้องทำ ภาคทัณฑ์ไว้ ในระหว่างภาคทัณฑ์ ถ้าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาถัดไปต่ำกว่า ๓.๐๐ ให้นักศึกษา นั้นพ้นสภาพนักศึกษา ทั้งนี้ ให้นับรวมถึงการศึกษาคฤหาญด้วย

ข้อ ๔๘. นักศึกษาระดับปริญญาเอก ต้องสอบผ่านภาษาต่างประเทศตามความต้องการของคณะ อย่างน้อยหนึ่งภาษา โดยสอบให้ได้ค่าระดับคะแนน S หรือผ่านการสอบข้อสอบมาตรฐานภาษาต่างประเทศ ตามเกณฑ์ที่กำหนดก่อนสอบวิทยานิพนธ์ โดยภาษาต่างประเทศนี้จะไม่นับหน่วยกิตให้ เว้นแต่กรณีหลักสูตรได้ กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๙. นักศึกษาระดับปริญญาเอก ต้องสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) ให้ได้ก่อน จึงจะสอบวิทยานิพนธ์ได้ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

๔๙.๑ นักศึกษาระดับปริญญาเอกแบบ ๑ และแบบ ๒ จะต้องสอบวัดคุณสมบัติ ก่อนการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ (Research Proposal) (ถ้ามี) และการสอบวิทยานิพนธ์

๔๙.๒ การสอบวัดคุณสมบัติประกอบด้วย การสอบข้อเขียน และ/หรือ การสอบปาก เปล่า

๔๙.๓ ให้บัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการที่เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน โดยให้แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน

๔๙.๔ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร กำหนดให้มีการสอบวัดคุณสมบัติอย่างน้อย ภาคการศึกษาละ ๑ ครั้ง

- ๕๙.๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติจะให้ผลการสอบเป็น S ต้องมีมติเห็นชอบเกินกึ่งหนึ่ง
- ๕๙.๖ การสอบวัดคุณสมบัติ นักศึกษามีสิทธิ์สอบได้ไม่เกิน ๓ ครั้ง

ข้อ ๕๐. การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโทแผน ข มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

- ๕๐.๑ ต้องสอบผ่านวิชาบังคับ ยกเว้นวิชาการค้นคว้าอิสระ และรายวิชาอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด และได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐
- ๕๐.๒ การสอบประมวลความรู้ประกอบด้วย การสอบข้อเขียน และ/หรือ การสอบปากเปล่า
- ๕๐.๓ ให้บัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบประมวลความรู้ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์บัณฑิตที่เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน โดยให้แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน
- ๕๐.๔ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร จะกำหนดให้มีการสอบประมวลผลความรู้อย่างน้อยภาคการศึกษาละ ๑ ครั้ง
- ๕๐.๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบประมวลความรู้จะให้ผลการสอบเป็น S ต้องมีมติเห็นชอบเกินกึ่งหนึ่ง
- ๕๐.๖ การสอบประมวลความรู้ นักศึกษามีสิทธิ์สอบได้ไม่เกิน ๓ ครั้ง

ข้อ ๕๑. ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรทำการประมวลผลการศึกษา และเสนอคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย เป็นผู้พิจารณาผลการวัดผลการศึกษา และคณบดีเป็นผู้อนุมัติผลการวัดผลการศึกษา

ข้อ ๕๒. วันที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาให้เป็นไปตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๕๓. ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตร เป็นผู้ดำเนินการประมวลผลการรายงานผลการศึกษา

หมวด ๑๑

วิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๕๔. การทำวิทยานิพนธ์และการสอบมีหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติ ดังนี้

- ๕๔.๑ ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) สำหรับนักศึกษาแต่ละคน เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำการเขียนวิทยานิพนธ์ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักจะต้องเป็นอาจารย์บัณฑิตประจำ

- ๕๔.๒ การสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตร แต่งตั้งคณะกรรมการสอบขึ้นคณะหนึ่ง จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน ประกอบด้วย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์บัณฑิตศึกษา และแต่งตั้งกรรมการ คนหนึ่งที่มีชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นประธาน ทั้งนี้คณะกรรมการสอบหัวข้อและ เค้าโครงวิทยานิพนธ์ (Research Proposal) ต้องมีมติเห็นชอบเกินกึ่งหนึ่งจึง จะเสนอขออนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์
- ๕๔.๓ การอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ดำเนินการพิจารณาอนุมัติ แล้วแจ้งให้ มหาวิทยาลัยประกาศการอนุมัติหัวข้อ วิทยานิพนธ์
- ๕๔.๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท ต้องได้รับการอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ก่อนวันสอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้าย
- ๕๔.๕ นักศึกษาระดับปริญญาเอก ต้องได้รับการอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ก่อนวันสอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้าย
- ๕๔.๖ การเปลี่ยนแปลงใดๆ ก่อนการสอบวิทยานิพนธ์ ที่เกี่ยวกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ เค้าโครงวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม ให้นักศึกษายื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการ บริหารหลักสูตร เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาส่วน ใหญ่ในเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๔.๓ ใหม่
- ๕๔.๖.๑ การเปลี่ยนแปลงหัวข้อวิทยานิพนธ์และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ (Research Proposal) ให้นักศึกษายื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย โดยได้รับความ เห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และให้เป็นอำนาจของ บัณฑิตวิทยาลัย ในการพิจารณาอนุมัติ โดยได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการบัณฑิตประจำวิทยาลัย
- ๕๔.๖.๒ การเปลี่ยนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก หรืออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม ให้นักศึกษายื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย และให้เป็นอำนาจ ของบัณฑิตวิทยาลัยในการพิจารณาอนุมัติ โดยได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย
- ๕๔.๖.๓ กรณีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักพ้นสภาพจากการเป็นอาจารย์ บัณฑิตศึกษาประจำ บัณฑิตวิทยาลัยต้องให้นักศึกษาหาอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลักใหม่ โดยให้นำผลงานที่ระบุเจ้าของผลงาน ซึ่งประกอบด้วยชื่อ นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักที่พ้นสภาพ ชื่อคณะ และชื่อ สถาบัน มาให้ประกอบในการขอแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์คนใหม่ หรือขอสอบวิทยานิพนธ์ได้

ข้อ ๕๕. การสอบวิทยานิพนธ์ถือเป็นการสอบขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งนักศึกษาจะต้องปฏิบัติตาม เงื่อนไข และข้อกำหนดในแต่ละหลักสูตรของคณะนั้นๆ โดยนักศึกษาจะกระทำต่อเมื่อ

- ๕๕.๑ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เห็นว่า นักศึกษาพร้อม ที่จะสอบวิทยานิพนธ์ ให้ นักศึกษาแจ้งความจำนงสอบ พร้อมทั้งส่งร่างวิทยานิพนธ์ตามจำนวนที่คณะ กรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด และส่งให้กรรมการสอบ

- ๕๕.๒ การสอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบขึ้นคณะหนึ่งตามคำแนะนำของคณะกรรมการคณะกรรมการบริหารหลักสูตร จำนวนไม่น้อยกว่า ๔ คน ประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์บัณฑิตศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน โดยให้แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งที่มีชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักเป็นประธาน
- ๕๕.๓ การสอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก ให้ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบขึ้นคณะหนึ่งตามคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร จำนวนไม่น้อยกว่า ๔ คน ประกอบด้วยอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์บัณฑิตศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย โดยให้แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งที่มีชื่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์หลักเป็นประธาน
- ๕๕.๔ เมื่อผ่านการสอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้ายแล้ว นักศึกษาต้องแก้ไขวิทยานิพนธ์เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด อย่างเรียบร้อยและสมบูรณ์ตามคำแนะนำของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ แล้วส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ทั้งในรูปแบบเล่มเอกสารและในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ต่อมหาวิทยาลัย ภายใน ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันสอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้าย กรณีนักศึกษาส่งวิทยานิพนธ์ส่งฉบับสมบูรณ์ไม่ทันในภาคการศึกษาที่นักศึกษาสอบวิทยานิพนธ์ผ่าน นักศึกษาต้องลงทะเบียนรักษาสภาพนักศึกษาในภาคการศึกษาปกติถัดไปด้วย จนกว่านักศึกษาจะส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์เสร็จสิ้น มิฉะนั้นจะถือว่าการสอบวิทยานิพนธ์ไม่สมบูรณ์
- ๕๕.๕ กรณีสอบวิทยานิพนธ์ไม่ผ่าน นักศึกษาสามารถขอสอบวิทยานิพนธ์ใหม่ได้อีก ๑ ครั้ง โดยนักศึกษาจะต้องลงทะเบียนขอสอบและชำระเงินค่าธรรมเนียมการสอบวิทยานิพนธ์ตามระเบียบของสถาบัน
- ๕๕.๖ นักศึกษาต้องมีสถานภาพเป็นนักศึกษาจนถึงวันส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์
- ข้อ ๕๖. การค้นคว้าอิสระของนักศึกษามีหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติ ดังนี้
- ๕๖.๑ การสอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทหรือระดับปริญญาเอก นักศึกษามีสิทธิ์สอบได้ไม่เกินคนละ ๒ ครั้ง
- ๕๖.๒ กรณีสอบวิทยานิพนธ์ผ่านแล้ว นักศึกษาต้องแก้ไขวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี) ให้เรียบร้อยและสมบูรณ์ตามที่คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์เห็นชอบ แล้วส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจสอบและรับรองความถูกต้องจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักตามรูปแบบที่สภาวิชาการกำหนดทั้งในรูปแบบเล่มเอกสารและในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ต่อส่วนงานวิชาการเป็นที่เรียบร้อยภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่สอบผ่าน จึงจะถือว่าเป็นการสอบวิทยานิพนธ์สมบูรณ์ แต่ให้ส่วนงานวิชาการส่งผลการศึกษาไปยังสำนักทะเบียนและประมวลผล
- ๕๖.๓ กรณีนักศึกษาส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ไม่ทันในภาคการศึกษาที่นักศึกษาสอบวิทยานิพนธ์ผ่าน นักศึกษาต้องลงทะเบียนรักษาสภาพนักศึกษาในภาคการศึกษาปกติถัดไปด้วย จนกว่านักศึกษาจะส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์เสร็จสิ้น มิฉะนั้นจะถือว่าการสอบวิทยานิพนธ์ไม่สมบูรณ์

๕๖.๔ กรณีสอบวิทยานิพนธ์ไม่ผ่าน นักศึกษาสามารถขอสอบวิทยานิพนธ์ใหม่ได้อีก ๑ ครั้ง โดยนักศึกษาจะต้องลงทะเบียนขอสอบและชำระเงินค่าธรรมเนียมการสอบวิทยานิพนธ์ตามระเบียบของสถาบัน

ข้อ ๕๗. รูปแบบการเขียนวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ให้เป็นไปตามคู่มือการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้

ข้อ ๕๘. การวัดผลวิทยานิพนธ์ให้ใช้ผลการสอบและผลการศึกษา ดังนี้

ผลการสอบวิทยานิพนธ์	ผลการศึกษา
S	พอใจ (Satisfactory)
U	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)

การสอบผ่านวิทยานิพนธ์นั้น จะต้องได้มติผ่านเกินกึ่งหนึ่งของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ในกรณีที่ผลการสอบมีปัญหาให้ประธานคณะกรรมการสอบเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด และให้ประธานคณะกรรมการสอบเป็นผู้สรุปผลการสอบ และรายงานมหาวิทยาลัยทราบ

ข้อ ๕๙. การสอบวิทยานิพนธ์นั้น จะสอบได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ทั้งนี้อาจจะสอบในภาคการศึกษาเดียวกันก็ได้ โดยการสอบวิทยานิพนธ์ นักศึกษาจะต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมการสอบ ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖๐. วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ และทรัพย์สินทางปัญญาทั้งหมดที่เกิดขึ้น ให้เป็นของสถาบัน เว้นแต่จะได้มีข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด ๑๒

การลาพักการศึกษาและการฟื้นฟูสภาพนักศึกษา

ข้อ ๖๑. การลาพักการศึกษา ให้มีหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ ดังนี้

๖๑.๑ ให้นักศึกษาสามารถขอลาพักการศึกษาได้จนถึงวันสุดท้ายก่อนการสอบปลายภาคการศึกษาโดยต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วแต่กรณี

๖๑.๒ การลาพักการศึกษาจะลาพักติดต่อกันเกิน ๒ ภาคการศึกษาปกติมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากประธานกรรมการบริหารหลักสูตร โดยผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เช่น

๖๑.๒.๑ ถูกเกณฑ์หรือระดมพลเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

๖๑.๒.๒ รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใด ซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน

๖๑.๒.๓ เป็นโรคติดต่อร้ายแรงตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขหรือโรคทางจิตเวช โดยได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ประจำโรงพยาบาลที่มหาวิทยาลัยกำหนด จนกว่าได้ใบรับรองจากแพทย์ว่าหายปกติ

๖๑.๒.๔ เหตุผลอื่น ๆ ที่คณะเห็นสมควร

๖๑.๓ เมื่อได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ให้นับรวมระยะเวลาที่ลาพักการศึกษาอยู่ในระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรด้วย เว้นแต่ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

- ๖๑.๔ การลาพักการศึกษา จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการลาพักการศึกษา ในทุกภาค การศึกษาที่ขอลาพักการศึกษา เพื่อรักษาสุขภาพนักศึกษา
- ๖๑.๕ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนครบรายวิชาแล้ว แต่ยังคงค้างงานการค้นคว้าทดลอง การค้นคว้าอิสระ หรือวิทยานิพนธ์ ไม่มีสิทธิ์ลาพักการศึกษา เว้นแต่ถูกเกณฑ์ หรือระดมพลเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

ข้อ ๖๒. การฟื้นฟูสภาพนักศึกษา มีกรณีดังต่อไปนี้

- ๖๒.๑ เสียชีวิต
- ๖๒.๒ ลาออก
- ๖๒.๓ ตกออก หรือฟื้นฟูสภาพนักศึกษาตามข้อ ๔๗
- ๖๒.๔ ถูกลงโทษให้ออก ไต่ออกจากมหาวิทยาลัย ตามหมวด ๑๔
- ๖๒.๕ เรียนครบตามหลักสูตร และได้รับการอนุมัติผลการศึกษาแล้ว
- ๖๒.๖ ไม่ลงทะเบียนเรียน และไม่ชำระเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาภายในระยะเวลาที่ มหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีได้ลาพักการศึกษาตามหมวด ๑๒
- ๖๒.๗ ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเกิน ๒ เท่า ของระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ใน ตามข้อ ๑๑ ทั้งนี้ให้นับรวมระยะเวลาที่ลาพักการศึกษาหรือถูกพักการศึกษา ด้วย
- ๖๒.๘ ปลอมแปลงลายมือชื่อบุคคลอื่น เพื่อใช้เป็นหลักฐานเพื่อต่อมหาวิทยาลัย
- ๖๒.๙ สอบวัดคุณสมบัติหรือสอบประมวลความรู้ไม่ผ่าน ๓ ครั้ง
- ๖๒.๑๐ สอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้าย ไม่ผ่าน ๒ ครั้ง
- ๖๒.๑๑ ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๕๐

หมวด ๑๓

เครื่องแบบนักศึกษา

ข้อ ๖๓. เครื่องแบบนักศึกษาปกติของนักศึกษาชายและหญิง และเครื่องแบบในงานพระราชพิธี รัฐพิธี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๑๔

วินัยนักศึกษา

ข้อ ๖๔. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต้องรักษาวินัยตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง วินัย นักศึกษา ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย และต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๖๕. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต้องไม่กระทำการใดๆ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียง ของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้การกระทำและบทลงโทษให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่องการกระทำอัน ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียและบทลงโทษ

ข้อ ๖๖. โทษทางวินัยมี ๔ สถาน คือ

- ๖๖.๑ ว่ากล่าวตักเตือน
- ๖๖.๒ ภาคทัณฑ์
- ๖๖.๓ พักการศึกษา
- ๖๖.๔ ให้ออก

ข้อ ๖๗. นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้อธิการบดีสั่งลงโทษว่ากล่าวตักเตือน หรือภาคทัณฑ์ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด แต่ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำเหตุดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาสำหรับการลดโทษด้วยก็ได้

ข้อ ๖๘. นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามประกาศของมหาวิทยาลัยให้อธิการบดีสั่งลงโทษพักการศึกษาหรือให้ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี แต่ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำเหตุดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาสำหรับการลดโทษด้วยก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าพักการศึกษา

ข้อ ๖๙. นักศึกษาผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มีอำนาจดำเนินการสอบสวนทางวินัยต่อนักศึกษาผู้ถูกกล่าวหา นั้นได้โดยทันที เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๗๐. นักศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามข้อ ๖๖. ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิการบดีได้ โดยให้อุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันทราบคำสั่งทุกกรณี และต้องอุทธรณ์เป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ด้วย

เมื่ออธิการบดีได้วินิจฉัยแล้ว ให้ดำเนินการสั่งการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว นับตั้งแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑๕

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๗๑. นักศึกษาในแต่ละระดับจะสำเร็จการศึกษาจากสถาบันได้ ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๗๑.๑ เรียนครบจำนวนหน่วยกิตและวิชาตามที่กำหนดของแต่ละหลักสูตร

๗๑.๒ ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดของแต่ละหลักสูตรนั้นๆ

๗๑.๓ ได้ค่าระดับคะแนนทุกรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรไม่ต่ำกว่า C+

๗๑.๔ ได้ปฏิบัติตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่องเกณฑ์มาตรฐานความรู้ภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา

๗๑.๕ ปฏิบัติตามเงื่อนไขของหลักสูตรในแต่ละระดับ ดังนี้

๗๑.๕.๑ ระดับปริญญาโท

๗๑.๕.๑.๑ แผน ก แบบ ก ๑ เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding)

๗๑.๕.๑.๒ แผน ก แบบ ก ๒ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า พร้อมทั้งเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผลงานวิทยานิพนธ์ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้

ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อ
ที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding)
ทั้งนี้ วารสารวิชาการหรือที่ประชุมวิชาการ ที่นักศึกษาลงตีพิมพ์หรือเสนอ
ผลงานทางวิชาการเพื่อเป็นเงื่อนไขในการขอสำเร็จการศึกษา จะต้องผ่านการกลั่นกรองและได้รับการเห็นชอบ
จากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

๗๑.๕.๑.๓ แบบ ข ศีกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ใน
หลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
ไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือ
เทียบเท่าและสอบผ่านการสอบประมวลความรู้
(Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียนและ
หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น

๗๑.๕.๑.๔ สอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษาตามที่
บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

๗๑.๕.๒ ระดับปริญญาเอก

๗๑.๕.๒.๑ แบบ ๑ สอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษา
ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัย
กำหนด สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying
Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิ์ขอทำวิทยานิพนธ์
เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้น
สุดท้าย โดยคณะกรรมการซึ่งจะต้องประกอบด้วย
ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบัน และ
ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์หรือ
อย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงาน
ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทาง
วิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer
Review) ก่อนการตีพิมพ์และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชา
นั้น

๗๑.๕.๒.๒ แบบ ๒ ศีกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดใน
หลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่
ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือ
เทียบเท่า สอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑
ภาษา ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัย
กำหนด สอบผ่านการวัดคุณสมบัติ (Qualifying
Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิ์ขอทำวิทยานิพนธ์
เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้น
สุดท้ายโดยคณะกรรมการซึ่งจะต้องประกอบด้วย
ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบันและ
ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์หรือ
อย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงาน
ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทาง

วิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) ก่อนการตีพิมพ์และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น

ทั้งนี้ วารสารวิชาการหรือที่ประชุมวิชาการที่นักศึกษาลงทะเบียนหรือเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อใช้เป็นเงื่อนไขในการขอสำเร็จการศึกษา จะต้องผ่านการกลั่นกรองและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

๗๑.๖ ได้ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ให้แก่มหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

หมวด ๑๖

การพิจารณาเกียรติและศักดิ์ของนักศึกษา ซึ่งจะได้รับประกาศนียบัตรและปริญญาบัตร

ข้อ ๗๒. เมื่อนักศึกษาได้ศึกษาครบตามเงื่อนไขในหมวด ๑๕ แล้ว และสอบได้ครบทุกรายวิชาในขณะใดแล้ว ให้คณะกรรมการประจำคณะพิจารณาเกียรติและศักดิ์ของนักศึกษาตามหลักเกณฑ์ และวิธีการแห่งข้อบังคับนี้ แล้วเสนอความเห็นต่อสถาบันพิจารณาโดยไม่ชักช้า ในกรณีจำเป็นอธิการบดีอาจแต่งตั้งให้บุคคลในมหาวิทยาลัยเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วยก็ได้

ข้อ ๗๓. นักศึกษาซึ่งเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ สมควรพิจารณาเสนอสมามหาวิทยาลัยให้ได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัย นอกจากจะต้องเป็นผู้มีวัฒนธรรม คุณธรรม เป็นผู้ซึ่งรักษาชื่อเสียง เกียรติคุณ และเป็นโยชน์ของมหาวิทยาลัย เป็นผู้ซึ่งสุภาพเรียบร้อย ปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาข้อบังคับ และระเบียบของมหาวิทยาลัยแล้ว จะต้องไม่มีพฤติกรรมด้านความประพฤติ ดังนี้

- ๗๓.๑ ไม่เป็นผู้ซึ่งมีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ โดยคำวินิจฉัยของแพทย์ หรือผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือไร้ความสามารถ
- ๗๓.๒ ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษา หรืออยู่ในระหว่างต้องหาคดีอาญา เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
- ๗๓.๓ ไม่เป็นผู้ซึ่งประพฤติชั่ว บกพร่องศีลธรรม ซึ่งทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- ๗๓.๔ ไม่เป็นผู้ซึ่งก่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคี หรือก่อการวิวาทในระหว่างนักศึกษาด้วยกัน หรือระหว่างนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกับนักศึกษาหรือนักเรียนในมหาวิทยาลัยอื่นหรือบุคคลอื่น
- ๗๓.๕ ไม่เป็นผู้ซึ่งแสดงอาการกระด้างกระเดื่อง ลบหลู่ดูหมิ่นต่ออาจารย์ ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยและเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย
- ๗๓.๖ ไม่เป็นผู้ซึ่งก้าวร้าวในอำนาจการบริหารงานของมหาวิทยาลัย
- ๗๓.๗ ไม่เป็นผู้ซึ่งจงใจหรือกระทำการอันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
- ๗๓.๘ ไม่เป็นผู้คัดลอกหรือจ้างวานให้ผู้อื่นทำวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระให้แก่ตนเอง

ข้อ ๗๔. ในการขอเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด ตามวัน เวลา สถานที่ ที่กำหนดไว้ในปฏิทินการศึกษา พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการขึ้นทะเบียนปริญญาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗๕. นักศึกษาซึ่งขาดคุณสมบัติตามข้อใดข้อหนึ่งตามความในข้อ ๗๓ ได้ชื่อว่าเป็นผู้ซึ่งไม่มีเกียรติและศักดิ์ ไม่สมควรได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยและอาจได้รับการพิจารณา ดังนี้

๗๕.๑ ไม่เสนอชื่อให้ได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัย

๗๕.๒ ชะลอการเสนอชื่อให้ได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตร มีกำหนด ๑ ปี ถึง ๓ ปี การศึกษา ทั้งนี้ตามลักษณะความผิดที่ได้กระทำ

ข้อ ๗๖. นักศึกษาผู้ใดถูกคณะกรรมการบริหารหลักสูตร พิจารณาเห็นสมควรชะลอการเสนอชื่อให้ได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตร ถ้าเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิการบดี โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องยื่นต่อมหาวิทยาลัยภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบว่าเป็นผู้ไม่สมควรได้รับประกาศนียบัตรหรือรับปริญญาบัตร

ข้อ ๗๗. ให้กรรมการบริหารหลักสูตรส่งคำชี้แจงของตนเกี่ยวกับการอุทธรณ์นั้นมายังมหาวิทยาลัยภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์อันถูกต้องตามข้อ ๗๖.

ข้อ ๗๘. เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับคำอุทธรณ์พร้อมทั้งคำชี้แจงของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้นำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการผู้บริหารมหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยให้เสร็จโดยเร็ว เพื่อนำเสนอสภามหาวิทยาลัยต่อไป

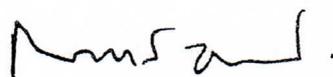
หมวด ๑๗

การประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ ๗๙. การประกันคุณภาพของหลักสูตร

๗๙.๑. การประกันคุณภาพของหลักสูตร โดยให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรให้ชัดเจนตามเกณฑ์

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์กระแส ชนะวงศ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์